YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

23 päivänä toukokuuta 2005 *

Asiassa T-85/05 R,

Dimos Ano Liosion (Kreikka) ja

Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Dalipi, Vasilis Papagrigoriou ja Giorgos Fragkalexis, kotipaikka Ano Liosia (Kreikka),

edustajanaan asianajaja G. Kalavros,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja L. Flynn, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

joka koskee koheesiorahastosta myönnettävästä taloudellisesta tuesta Länsi-Attikan toisen jätteiden hygieenisen kaatopaikan (XYTA) ensimmäisen vaiheen rakentamiseen Skalistiri-nimiselle alueelle Fylin kunnassa, Attika (Kreikka), 21 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn komission päätöksen E (2004) 5522 täytäntöönpanon lykkäämiseksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Attikan (Kreikka) jätehuoltoa säännellään Kreikan laissa 3164/2003 (FEK A' 176, 2.7.2003) säädetyllä alueella jätehuoltosuunnitelmalla (jäljempänä alueellinen suunnitelma). Alueellinen suunnitelma on laadittu jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32) mukaisesti.

2 Ano Liosian kaatopaikka on toiminut vuodesta 1950 alkaen. Sen nykyinen toiminta hyväksyttiin Kreikan hallituksen 21.3.1997 tekemällä ympäristövaikutuksia koskevalla päätöksellä.

3 Ernst & Young teki arvion tämän kaatopaikan toiminnasta. Tämän toimiston suorittamasta 26.4.2004 päivätystä tutkimuksesta, jonka otsikko on "Kiinteiden jätteiden huolehtimissuunnitelmista Ano Liosian kaatopaikalla laadittu asiantuntijalausunto, loppuraportti" (jäljempänä Ernst & Youngin lausunto), että vuodesta 2000 lähtien Ano Liosian kaatopaikka on vastaanottanut keskimäärin 5 200 tonnia jätettä päivittäin, vaikka oli suunniteltu, että se vastaanottaisi kuudennesta toimintavuodesta lähtien vain 500 tonnia jätettä päivittäin. (Ernst & Youngin lausunto, s. 6.)

4 Tämän tilanteen vuoksi Kreikan hallitus on laatinut uuden alueellisen jätehuoltosuunnitelman. Niiden paikkojen joukossa, jotka on katsottu soveltuviksi jätteidenkäsittelylaitosten sijaintipaikoiksi, Kreikan laissa 3164/2003 mainitaan Koillis-Attikan osalta Grammatikon ja Polidendrin alueet, Kaakkois-Attikan osalta Keratean ja Kropian alueet, Länsi-Attikan osalta Skalistirin ja Meletani-Mandran alueet.

5 Kreikka jätti tässä yhteydessä 27.11.2003 komissiolle koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1164/94 (EYVL L 130, s. 1) nojalla hakemuksen, jolla pyrittiin saamaan koheesiorahastolta yhteisrahoitusta Skalistirin kaatopaikan I vaiheen rakentamista koskevaan hankkeeseen (jäljempänä yhteisrahoitushakemus).

6 Ympäristövaikutuksista tehdyn tutkimuksen (ESDKNA:n (Attikan läänin kaupunkien ja kuntien yhteenliittymä) tutkimus Länsi-Attikan toisen hygieenisen jätteidenhautauspaikan ympäristövaikutuksista, jäljempänä ESDKNA-tutkimus) johdosta, jossa vahvistettiin, että Skalistirin alue täyttää kaatopaikkana toimimisen edellytykset, Kreikan hallitus hyväksyi 3.12.2003 annetulla ministeriöiden välisellä asetuksella

Attikan toisen Skalistirin alueella sijaitsevan hygieenisen jätteidenhautauspaikan — joka korvaa Ano Liosian kaatopaikan (jäljempänä Skalistirin kaatopaikka) — rakennus-, käyttö- ja kunnostushanketta koskevat ympäristöedellytykset (jäljempänä hyväksymispäätös).

7 Kreikka täydensi yhteisrahoitushakemustaan lisäselvityksillä 6.10.2004 sekä 4.11.2004 ja 15.11.2004.

8 Komissio hyväksyi 21.12.2004 asetuksen N:o 1164/94 ja erityisesti mainitun asetuksen 10 artiklan 6 kohdan nojalla päätöksen E(2004) 5522 taloudellisen tuen myöntämisestä koheesiorahastosta Länsi-Attikan toisen hygieenisen jätteidenhautauspaikan ensimmäisen vaiheen rakentamiseen Skalistiri-nimiselle alueelle.

9 Riidanalaisen päätöksen mukaan koheesiorahasto yhteisrahoittaa hanketta 40 008 750 eurolla eli 75 prosenttia kokonaiskustannuksista.

Oikeudenkäyntimenettely

10 Ano Liosian kunta yhtäältä ja useat Ano Liosiassa asuvat luonnolliset henkilöt toisaalta (jäljempänä kantajat) ovat nostaneet EY 230 artiklan nojalla kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.2.2005 jättämällään kannekirjelmällä.

11 Kantajat ovat esittäneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.2.2005 jättämällään erillisellä kirjelmällä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan ja EY 242 artiklan nojalla käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen, jonka tarkoituksena on saada riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätyksi, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut ratkaisun pääasiassa.

12 Komissio esitti välitoimihakemuksesta 11.3.2005 kirjalliset huomautuksensa, joissa se katsoi, että pyyntö on jätettävä tutkittavaksi ottamatta tai toissijaisesti katsottava perusteettomaksi.

13 Komissio teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 31.3.2005 toimittamallaan erillisellä kirjelmällä työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen, jolla se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen, koska kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja velvoittamaan kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

14 EY 242 ja EY 243 artiklan sekä EY 225 artiklan 1 kohdan nojalla, kun niitä luetaan yhdessä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen tai päätöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksessa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet,

joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa niin, että välitoimihakemus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta).

16 Välitoimista päättävä tuomari katsoo asiakirja-aineiston perusteella, että sillä on käytettävissään kaikki tarvittavat tiedot esillä olevan hakemuksen ratkaisemiseksi ilman, että ennen asian ratkaisemista olisi tarpeen kuulla asianosaisten suulliset lausumat.

Asianosaisten lausumat

Tutkittavaksi ottaminen

17 Kantajat väittävät yhtäältä, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus täyttää kaikki työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa mainitut edellytykset, ja toisaalta, että pääasian kanne on otettava tutkittavaksi. Tältä osin kantajat väittävät, että riidanalainen päätös koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se on osoitettu Helleenien tasavallalle.

18 Tämän väitteen tueksi kantajat esittävät Ano Liosian kunnan osalta, että se kuuluu Skalistirin kaatopaikan rakennushankkeesta "vahinkoa kärsivien" "suljettuun joukkoon" ja että ainoastaan ja yksinomaan sille aiheutuu vahinkoa. Ano Liosian kaatopaikan toiminta, joka alkoi vuonna 1950, on jo aiheuttanut suunnattomia

vahingollisia seurauksia, joista on mainittava erityisesti ympäristön, talouden ja yhteiskunnallisten olosuhteiden laadun heikentyminen. Etenkin maan arvo kunnan alueella on laskenut huimasti Ano Liosian kaatopaikan toiminnan vuoksi. Ano Liosian ja Skalistirin kaatopaikat estävät yli 15 000 hehtaarin hyödyntämisen erilaisiin kehitystoimiin. Nämä maa-alueet, joista kantajien mukaan on tullut käyttökelvottomia tai joista tulee käyttökelvottomia Skalistirin kaatopaikan rakentamisen vuoksi, sisältävät nimittäin maa-alueet, jotka on tarkoitettu kaupungin puiston, viheralueiden ja urheilupaikkojen rakentamiseen.

19 Riidanalainen päätös koskee myös luonnollisia henkilöitä suoraan ja erikseen. Nämä kantajat asuvat kilometrin päässä Skalistirin kaatopaikalta sijaitsevissa sosiaaliasunnoissa. Kantajat esittävät, että heidän elintapansa, joka tällä hetkellä on siedettävä ja mahdollistaa sen, että he voivat nauttia luonnonympäristöstään, muuttuisi täysin kyseessä olevan hankkeen seurauksena.

20 Komissio väittää, että kyseessä oleva hakemus on jätettävä tutkimatta, sillä yhtäältä se ei täytä työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin sitä on tulkittu oikeuskäytännössä, säädettyjä edellytyksiä, ja toisaalta riidanalaista päätöstä koskeva kumoamiskanne, johon kyseinen hakemus liittyy, on selvästi jätettävä tutkimatta. Toisen väittämän osalta komissio perustaa kantansa asiassa C-321/95, Greenpeace Council ym. v. komissio, 2.4.1998 annettuun tuomioon (Kok. 1998, s. I-1651; jäljempänä asia Greenpeace) ja korostaa, että riidanalainen päätös ei koske kantajia erikseen eikä suoraan EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla. Erityisesti kanteen tutkittavaksi ottamisesta sikäli kuin Ano Liosian kunta on kantajana, komissio väittää, että vaikka riidanalainen päätös koskisi kyseistä kuntaa erikseen, se ei koske tätä suoraan. Komission mukaan riidanalainen päätös, jolla hyväksytään kansallisella tasolla jo keskeytetyn hankkeen rahoitus, on luonteeltaan puhtaasti taloudellinen rahoituksellinen ja koskee kuntaa vain epäsuorasti samoin kuin muita kantajia, eikä muuta niiden oikeudellista asemaa.

Fumus boni juris

21 Kantajat esittävät, että riidanalainen päätös on ympäristön laadun säilyttämistä, suojelemista ja parantamista sekä ihmisten terveyden suojelua sekä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä koskevien tavoitteiden vastainen ja että vastaavasti sillä rikotaan yhteisön primaarioikeutta (EY 2, EY 4 ja EY 174 artikla), useita yhteisön johdannaisen oikeuden säännöksiä, nimittäin niitä, joissa säädetään Kreikan tasavallan jätteiden tuotannon ja niiden haitallisuuden estämiseen tai vähentämiseen liittyvistä velvoitteista sekä velvoitteista, jotka koskevat jätteiden käsittelyä ja hyödyntämistä vaarantamatta ihmisen terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä (direktiivin 75/442 3, 4 ja 6 artikla ja direktiivin 91/156 3 ja 4 artikla), ja niitä, joissa säädetään velvollisuudesta ryhtyä ympäristön pilaantumista ehkäiseviin toimenpiteisiin (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY 3 artikla (EYVL L 257, s. 26)) ja tehdä tutkimus ympäristövaikutuksista (tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY 1 artikla (EYVL L 175, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5)), ja Kreikan kansallisen lain säännöksiä.

22 Kantajat esittävät näiden väitteiden tueksi, että käytännössä Skalistirin kaatopaikan perustaminen merkitsee Ano Liosian kaatopaikan laajennusta, koska viimeksi mainittu sijaitsee sen vieressä ja sillä on sama sisäänkäynti, se käyttää samoja rakennuksia ja samaa vuotojen biologista käsittelyä. Ano Liosian alue vastaanottaa kantajien mukaan nykyisin kaatopaikan johdosta kaatopaikalle perustetulla jälleenkäsittelylaitoksella 1 300 tonnia jätettä ja 300 tonnia sinne perustetulta Psytaleian biologiselta jätteenkäsittelylaitokselta peräisin olevaa käsittelemätöntä lietettä, samoin kuin Ano Liosian alueelle perustetulla lämpökäsittelylaitoksella huomattavan määrän sairaalajätteitä, mikä vastaa koko kaatopaikan osalta kokonaisuudessaan 6 500 tonnia jätettä päivässä, ja Ano Liosian alue joutuu ottamaan tulevaisuudessa vastaan 1 072 500 tonnia jätettä vuodessa (3 000 tonnia päivässä) sekä lisäksi päivittäin 1 300 tonnia jätettä, joka on käsitelty mekaanisessa jälleenkäsittelylaitoksessa, 300–800 tonnia lietettä ja 25 tonnia vaarallisia ja tartuntavaaran aiheuttavia jätteitä, vaikka paikallisen suunnitelman mukainen määrä on vain 330 000 tonnia

jätettä vuodessa. Kantajat korostavat, että Kreikan lain 2742 (FEK A' 207, 7.10.1999) 21 artiklassa määritetään Skalistirin alue ehdottomaksi suojelualueeksi ja alueeksi, jolla ympäristön tilaa pyritään parantamaan. Kantajat huomauttavat, että alue on osaksi metsää ja että se täytyy siltä osin kuin siinä ei ole puita, metsittää uudelleen, että se käsittää yksityisiä maa-alueita, joiden käyttöä vastustetaan eikä näin ollen taata ja ettei se näin ollen ole sopivin paikka kaatopaikalle ESDKNA:n tekemien selvitysten mukaan, joissa katsottiin, että Meletani-Mandran alue olisi sopivampi. Skalistirin kaatopaikan toiminnalla olisi katastrofaaliset vaikutukset Ano Liosian ympäristöön, kantajien terveyteen, maa-alueiden arvoon kunnassa ja kyseisen kunnan kehitykseen (ks. edellä 18 kohta).

23 Komissio katsoo, että kantajien väittämä lainvastaisuus ei liity millään lailla hakemukseen täytäntöönpanon lykkäämisestä ja että hakemus näin ollen ensi näkemältä ei ole perusteltu (fumus boni juris).

24 Erityisesti hakemuksessa ei millään tavoin selitetä, miltä osin riidanalaisessa päätöksessä rikotaan niistä säännöksistä johtuvia velvoitteita, joihin kantajat ovat vedonneet. Komissio väittää, että riidanalainen päätös on päinvastoin osoitus ympäristövaikutukset huomioivasta näkökannasta ja siinä varmistetaan kaikkien ympäristön ja terveyden suojelemiseksi asetettujen vaatimusten kunnioittaminen ja määrätään erityisistä arviointiperusteista ympäristöolosuhteiden huomioimiseksi tavoitteena Kreikan jätteidenkäsittelyn tilan parantaminen siten, että kyseessä oleva rahoitus saatetaan riippuvaiseksi mainittujen velvoitteiden täyttämisestä säädetyssä määräajassa.

Kiireellisyys

25 Kantajat väittävät, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano aiheuttaisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa luonnonympäristölle ja kunnan taloudelle mukaan luettuna

maa-alueiden arvon aleneminen, niiden käyttö sekä terveys. Mitä tulee luonnonympäristöön, kantajat väittävät, että päätös aiheuttaa sille vahinkoa edellä esitetyillä perusteilla (ks. 22 kohta). Kiireellisyys johtuu siitä seikasta, että Kreikan hallitus on allekirjoittanut sopimuksen hankkeesta jo 2.11.2004 ja että tämä sopimus on jo tullut voimaan, että kyseiseen hankkeeseen liittyvät tutkimusmenettelyt ja sen toteuttaminen ovat käynnissä ja etenevät hyvin nopeasti ja että siihen liittyviä kuluja on syntynyt. Ajan kuluminen aiheuttaa kuluja ja toimenpiteitä, jotka vaikuttavat yksityisten oikeuksiin. Skalistirin kaatopaikan perustaminen vaikuttaa haitallisesti kiinteän omaisuuden arvoon kunnan alueella ja estää kuntaa ja sen asukkaita, kantajat mukaan lukien, käyttämästä lukuisia hehtaareja infrastruktuurien luomiseen urheilu- ja kulttuuritoimintaa varten (ks. edellä 18 kohta).

26 Kantajat väittävät, että aikaisemman tilanteen palauttaminen olisi erityisen vaikeaa, jopa kallista. Vaaran aiheutuminen on välitöntä ja tilanne on näin ollen kiireellinen.

27 Komissio arvioi, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty.

28 Ensiksi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä ei voida katsoa välttämättömäksi väitetyn vahingon aiheutumisen välttämiseksi. Ensinnäkin Ano Liosian kaatopaikka on toiminut vuodesta 1950 alkaen ja yhteisrahoituksen myöntämisen hankkeelle tämän paikan korvaamiseksi uudella kaatopaikalla, erityisesti kunnan rajojen ulkopuolella, ei voida katsoa vaikeuttavan nykyistä tilannetta ja vielä vähemmän aiheuttavan kiireellistä tilannetta.

29 Toiseksi väitetty vahinko ei johdu riidanalaisesta yhteisrahoitusta koskevasta päätöksestä, vaan Kreikan kansallisista päätöksistä, eli alueellisesta suunnitelmasta ja Kreikan viranomaisten lopullisesta päätöksestä valita Skalistirin alue. Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen ei näin ollen mahdollista väitetyn vahingon välttämistä.

30 Kolmanneksi kantajilla olisi ollut mahdollisuus riitauttaa kansalliset toimenpiteet kansallisissa tuomioistuimissa. Tämä mahdollisuus, jota komission tietojen mukaan on käytetty, poistaa kyseessä olevalta välitoimimenettelyltä kiireellisen luonteen.

31 Neljänneksi väitettyä vahinkoa ei voida katsoa välittömäksi, koska väitetyt taloudelle, terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat vahingot ovat komission mukaan epämääräisiä ja perusteettomia ja liittyvät määrittelemättömään tulevaisuuteen. Sen sijaan kiireellisyyden puuttuminen on selvää, koska riidanalaisessa päätöksessä määrätään kaikkien ympäristön suojelemisen vaatimien edellytysten täyttämisestä ja komissio voi sen perusteella huolehtia valvonnasta, muun muassa siten, että se voi pidättää rahoituksen, jos kyseessä olevia velvoitteita rikotaan.

32 Lisäksi komissio väittää, että ei ole osoitettu, että vahinko on vakavaa ja korjaamatonta.

33 Väitetty vahinko eli ympäristön, talouden ja yhteiskunnallisten olosuhteiden laadun heikentyminen, mukaan luettuna näiden seikkojen vaikutukset maa-alueen arvoon, on epämääräinen ja hypoteettinen.

34 Vahinko, joka koostuu maa-alueiden arvon alenemisesta kunnan alueella, ei ole oikeuskäytännön mukaan vakavaa eikä korjaamatonta. Joka tapauksessa se olisi jo tapahtunut vuodesta 1950 lähtien vallinneen tilanteen vuoksi. Vahinko, joka koostuu kunnan maa-alueiden, joita olisi voitu käyttää virkistys- ja urheilukäyttöön, hyväksikäytön estymisestä, on täysin hypoteettinen. Lisäksi vallitseva tilanne olisi jo estänyt näiden alueiden käytön tuollaisiin tarkoituksiin.

35 Vahinko, joka seuraa riidanalaisen päätöksen haitallisista vaikutuksista ympäristölle ja luonnollisten henkilöiden — joiden joukossa kantajat ovat — terveydelle, on epämääräinen ja hypoteettinen eikä sitä ole näytetty toteen. Kantajat eivät ole selvittäneet, kuinka riidanalainen päätös edistää sen vallitsevan tilanteen vaikeutumista, joka on hyvin ongelmallinen nykyisen kaatopaikan ylikuormittumisen vuoksi. Komissio esittää, että riidanalainen päätös päinvastoin auttaa vallitsevien ongelmien ratkaisemisessa ja mahdollistaa ympäristön suojelulle välttämättömien edellytysten kunnioittamisen.

Intressien vertailu

36 Komissio korostaa joka tapauksessa, että kaikkien Attikan asukkaiden etujen turvaaminen ja alueen ympäristönsuojelu menevät selvästi muutaman tuhannen asukkaan kunnan edun edelle yhteisön oikeuden, erityisesti direktiivin 75/442, ja alueellisen suunnitelman mukaisesti. Täytäntöönpanon lykkääminen aiheuttaisi lisämääräaikoja ja nykyisen kaatopaikan tulvimisen, jolla olisi katastrofaalisia seurauksia. Komissio väittää, että nykyinen tilanne on niin ongelmallinen, että se on jo nostanut kanteen sen toteamiseksi, että Kreikan tasavalta ei ole noudattanut velvollisuuksiaan ympäristöasioissa (vireillä oleva asia C-502/03, komissio v. Kreikka, EUVL 2004, C 47, s. 15), jolla tilanne saatetaan jälleen sääntöjen mukaiseksi, mihin myös Kreikan viranomaiset pyrkivät kansallisen suunnitelman toteuttamisella, joka käsittää Skalistirin uuden kaatopaikan perustamisen, jota koheesiorahasto rahoittaa riidanalaisen päätöksen perusteella.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiassa

Tutkittavaksi ottamista koskevat alustavat huomautukset

37 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätyillä edellytyksillä vaaditaan, että olennaiset tosiseikat

ja oikeudelliset seikat, joihin hakemus perustuu, ilmenevät johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse välitoimihakemuksesta (ks. asia T-306/01 R, Aden ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 7.5.2002, Kok. 2002, s. II-2387, 52 kohta ja asia T-303/04 R, European Dynamics v. komissio, määräys 10.11.2004, Kok. 2004, s. II-3889, 63 ja 64 kohta).

38 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, kuten komissio oikeutetusti korostaa, että hakemus sisältää vähän seikkoja, joiden perusteella välitoimista päättävä tuomari voi tutkia, onko haettujen toimenpiteiden myöntäminen ensi näkemältä oikeutettua. Huolimatta lyhyydestään ja sekavasta esitystavastaan hakemus kuitenkin sisältää perusteita ja väitteitä, joilla pyritään esittämään, että fumus boni juriksen ja kiireellisyyden olemassaoloon liittyvät edellytykset täyttyvät, minkä vuoksi komissio voi esittää hyödyllisesti huomautuksensa ja välitoimista päättävä tuomari tutkia ne. Näissä olosuhteissa ei voida todeta, että hakemus on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että se ei täyttäisi työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa esitettyjä vaatimuksia.

39 Mitä tulee komission väitteisiin, jotka koskevat käsiteltävänä olevan hakemuksen tutkimatta jättämistä sillä perusteella, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kysymystä kanteen tutkittavaksi ottamisesta pääasian tuomioistuimessa ei periaatteessa pidä tutkia välitoimimenettelyssä, jottei se vaikuta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisuun pääasian osalta. Jos on esitetty väite siitä, että pääasian kanteen, johon välitoimihakemus liittyy, tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa on tehty, saattaa kuitenkin osoittautua tarpeelliseksi todeta, onko olemassa tiettyjä sellaisia seikkoja, joiden perusteella kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ensi näkemältä ilmeisesti täyttyvät (asia T-1/00 R, Hölzl ym. v. komissio, määräys 15.2.2000, Kok. 2000, s. II-251, 21 kohta ja asia T-291/04 R, Enviro Tech Europe ja Enviro Tech International v. komissio, määräys 10.2.2005, Kok. 2005, s. II-475, 61 kohta).

40 Käsiteltävänä olevassa asiassa on välitoimista päättävälle tuomarille esitettyjen seikkojen nojalla esitettävä painavia syitä epäillä sitä mahdollisuutta, että riidanalainen päätös koskee kantajia suoraan ja erikseen.

41 Ensinnäkin kantajina olevien luonnollisten henkilöiden, jotka eivät ole riidanalaisen päätöksen adressaatteja, on osoitettava, että mainittu päätös koskee niitä niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja s. 223, Kok. Ep. I, s. 181 ja asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 36 kohta).

42 Kuten komissio korostaa, kantajien tilanne muistuttaa ensi näkemältä kantajien tilannetta asiassa Greenpeace. Tuossa asiassa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että päätös, joka oli osoitettu yhdelle jäsenvaltiolle ja joka koski rahallisen tuen myöntämistä Euroopan alueiden kehittämisrahastosta kahden sähkökeskuksen rakentamiseen, ei koskenut erikseen luonnollisia henkilöitä, joiden erityislaatuista tilannetta ei ole otettu huomioon toteutettaessa toimenpidettä.

43 Samoin Ano Liosian kunnan on osoitettava tosiseikkojen pohjalta selvästi, että riidanalainen päätös koskee sitä sellaisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista, näihin mukaan lukien käsiteltävänä olevassa asiassa muut Attikan kunnat, erityisesti Fylin kunta, jonka alueella uusi kaatopaikka sijaitsee (ks. tältä osin asia T-37/04 R, Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräys 7.7.2004, Kok. 2004, s. II-2153, 112 ja 120 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Käsiteltävänä olevan hakemuksen johdosta on lisäksi sekä kunnan että luonnollisten henkilöiden osalta tarkasteltava kysymystä tutkittavaksi ottamisen edellyttämistä suorista vaikutuksista. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että jotta riitautettu yhteisön toimi koskisi suoraan yksityistä, edellytetään, että sillä on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2309, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-139/02, Institouto N. Avgerinopoulou ym. v. komissio, määräys 15.3.2004, Kok. 2004, s. II-875, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalainen päätös on sellaista hanketta koskeva yhteisrahoituspäätös, jonka Kreikan viranomaiset ovat laeilla ja kansallisten viranomaisten päätöksillä valinneet. Kuten komissio korostaa, on ilmeistä, että Skalistirin uuden kaatopaikan rakentamiseen myönnetty yhteisön rahoitus vaikuttaa vain epäsuorasti hankkeen toteuttamiseen. Asiakirjoista johtuu, että kun otetaan huomioon Ano Liosian kaatopaikan toimintaan liittyvä hankala tilanne, Kreikan viranomaisten olisi kaikella todennäköisyydellä pitänyt perustaa uusi kaatopaikka yhteisön yhteisrahoituksesta riippumatta. Kreikan viranomaiset olivat joka tapauksessa jo valinneet Skalistirin paikan ennen kuin komissio oli päättänyt yhteisrahoittaa tätä hanketta. Lopuksi on todettava, että ensi näkemältä asiakirjoista ei käy ilmi, että riidanalainen päätös ei jättäisi lainkaan harkintavaltaa Kreikan viranomaisille, joiden vastuulla hankkeen toteuttaminen on (ks. em. asia Institouto N. Avgerinopoulou ym. v. komissio, määräyksen 68–70 kohta).

46 Tällaisessa tilanteessa ei ole poissuljettua, että pääasiaa käsittelevät tuomarit tulevat siihen johtopäätökseen, että Kreikan viranomaisten päätös ainoastaan mahdollisesti loukkaa ympäristöä koskevia oikeuksia, joihin kantajat vetoavat, ja että näin ollen riidanalaisella päätöksellä, joka liittyy tätä hanketta koskevaan yhteisön yhteisrahoitukseen, voi olla vain välillisiä vaikutuksia näihin oikeuksiin (ks. tältä osin asia

Greenpeace, tuomion 30 ja 31 kohta ja em. asia Institouto N. Avgerinopoulou ym. v. komissio, määräyksen 70 kohta).

47 Vaikka kun otetaan osapuolten väitteet menettelyn tässä vaiheessa huomioon, on painavia syitä epäillä mahdollisuutta, että riidanalainen päätös koskee suoraan ja erikseen kantajia, välitoimista päättävä tuomari arvioi, että kyseessä olevan asian olosuhteissa ei ole ensi näkemältä tarpeen tutkia kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista. Kantajat eivät ole nimittäin osoittaneet, että olisi kiireellistä määrätä haetuista välitoimista jäljempänä esitetyillä perusteilla.

Kiireellisyys

48 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, missä määrin asiassa on tarpeen määrätä välitoimia niitä hakeneelle asianosaiselle aiheutuvan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi (asia 310/85 R, Deufil v. komissio, määräys 6.2.1986, Kok. 1986, s. 537, 15 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 134 kohta).

49 Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä hakeneen asianosaisen kuuluu näyttää, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä tuollaista vahinkoa (asia C-356/90 R, Belgia v. komissio, määräys 8.5.1991, Kok. 1991, s. I-2423, 23 kohta ja asia T-151/01 R, Duales System Deutschland v. komissio, määräys 15.11.2001, Kok. 2001, s. II-3295, 187 kohta).

50 Vahingon välitöntä uhkaa ei tarvitse näyttää toteen ehdottoman varmasti, sillä — varsinkin silloin, kun vahingon syntyminen riippuu useiden seikkojen yhteisvaikutuksesta — riittää, että vahingon syntyminen on ennustettavissa riittävän todennäköisesti. Hakijan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella tällaista vahinkoa voidaan pitää vakavana ja korjaamattomana (asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta ja asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 15 kohta).

51 Tältä osin on todettava, kuten komissio aivan oikein korostaa, että vahinko, johon kantajat vetoavat ja joka koostuu ympäristön laadun heikkenemisestä ja tästä aiheutuvista terveydellisistä haitoista, kunnan alueen maiden arvon alenemisesta, kunnan maiden käytön estymisestä erilaisiin sosiaalisiin tarkoituksiin, on epämääräinen ja hypoteettinen eikä siitä ole esitetty näyttöä. Näin epävarman vahingon perusteella ei voida myöntää täytäntöönpanon lykkäämistä (ks. asia 142/87 R, Belgia v. komissio, määräys 15.6.1987, Kok. 1987, s. 2589, 25 kohta; asia C-296/93 R, Ranska v. komissio, määräys 16.7.1993, Kok. 1993, s. I-4181, 26 kohta ja asia T-316/04 R, Wam v. komissio, määräys 10.11.2004, Kok. 2004, s. II-3917, 31 kohta).

52 Hakemus ei erityisesti sisällä minkäänlaista näyttöä seurauksista, joita riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuisi kantajien terveydelle ja yleisesti Ano Liosian asukkaille. Samoin on riittävää todeta, että ympäristön laadun heikentymiseen liittyvät väitteet ovat epämääräisiä eivätkä perustu näyttöön. Kantajat tyytyvät valittamaan yleisesti, mikä käy ilmi väitteistä, joissa ilmoitetaan, että Skalistirin paikka on ehdoton suojelualue tai metsikköalue, tai väitteistä, joiden mukaan Ano Liosian alueen olisi otettava vastaan suurempi tonnimäärä jätteitä, kuin mitä alueellisessa suunnitelmassa on kaavailtu, eikä mitään näistä väitteistä ole tuettu todisteilla tai tarkemmilla selvityksillä. Kantajat tyytyvät siten valittamaan kaatopaikan rakentamisesta Ano Liosian läheisyyteen, mutta ne eivät selvitä syitä, joiden vuoksi siitä aiheutuvat konkreettiset seuraukset olisivat ympäristölle haitallisia ja etenkin miksi ne aiheuttaisivat vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Sikäli kuin riidanalaisessa päätöksessä viitataan siihen seikkaan, että uuden kaatopaikan

perustamisen osalta on hyväksytty tiukat ympäristöä koskevat edellytykset (ks. erityisesti riidanalaisen päätöksen liitteessä I olevassa 12 kohta ja hyväksymispäätös) ja kun otetaan huomioon se seikka, että ESDKNA-tutkimuksessa on todettu, että Skalistirin alue on sopiva tähän tarkoitukseen (ESDKNA-tutkimus, s. 16–18 ja s. 23), kantajien on esitettävä seikat, joilla tämä arvio voidaan kumota, ja selitettävä, kuinka kyseinen päätös aiheuttaa heille väitettyä vahinkoa, mitä he eivät ole tehneet.

53 Päinvastoin, vaikka kantajat myöntävät, että Ano Liosian kaatopaikka on toiminut vuosikymmenien ajan ongelmallisissa olosuhteissa ja on jo aiheuttanut ongelmia kunnalle ja sen asukkaille, hakemuksessa ei selvitetä, kuinka nykyinen tilanne vaikeutuu eikä kuinka tilanne, joka on ollut olemassa jo useiden vuosien ajan, voi muodostaa kiireellisen tilanteen, joka oikeuttaa riidanalaisen päätöksen toimeenpanon välittömän lykkäämisen.

54 Mitä tulee siihen, että kunta ei voi käyttää tiettyjä maa-alueita virkistys-, sosiaali-, kulttuuri- ja urheilutarkoituksiin, kantajien väitteet ovat hypoteettisia. Kuten kantajat itse korostavat, kyse on tulevaisuuteen liittyvistä ehdotuksista. Lisäksi hakemuksessa ei esitetä konkreettisesti näitä ehdotuksia eikä selitetä, miksi niihin liittyvä vahinko on kantajien mukaan vakavaa ja korjaamatonta. Tällaiset olosuhteet eivät muodosta aktuaalista vahingon vaaraa vaan tulevaisuuteen liittyvän vaaran, joka on epävarma ja sattumanvarainen (asia T-24/93 R, CMBT v. komissio, määräys 13.5.1993, Kok. 1993, s. II-543, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Mitä tulee maa-alueiden hinnan alenemiseen, paitsi että tällaista vahinkoa, joka koostuu taloudellisesta menetyksestä, ei tule periaatteessa katsoa vakavaksi ja korjaamattomaksi vahingoksi (em. asia Enviro Tech Europe ja Enviro Tech International v. komissio, määräyksen 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), kantajat eivät myöskään selitä, kuinka riidanalainen päätös vaikuttaa tällaisen vahingon syntymiseen. Päinvastoin kantajat myöntävät, että nykyinen tilanne on jo vaikuttanut kunnan maa-alueiden hintoja alentavasti vuodesta 1950 alkaen.

56 Lopuksi on todettava, että kantajat tyytyvät väitetyn vahingon korjaamattomuuden osalta esittämään yleisesti, että aikaisemman tilanteen palauttaminen on erityisen vaikeaa ja kallista, mutta eivät millään tavoin perustele tuollaista väitettä.

57 Näin ollen kantajat eivät ole esittäneet seikkoja, joiden perusteella välitoimista päättävä tuomari voisi katsoa, että väitetty vahinko on vakava ja korjaamaton, tai katsoa, että väitetty vahinko on oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla varma ja välitön.

58 On korostettava muun muassa sitä, että kantajat eivät ole lainkaan esittäneet, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen olisi tarpeen väitettyjen vahinkojen välttämiseksi.

59 Se seikka, että Kreikan hallitus on 2.11.2004 allekirjoittanut sopimuksen kyseessä olevasta hankkeesta ja että tämä sopimus on jo tullut voimaan, että kyseinen hanketta koskeva tutkimustyö ja sen toteuttaminen ovat käynnissä ja edistyvät hyvin nopeasti ja lopuksi että siihen liittyvät menot on jo suoritettu ovat sellaisia seikkoja, jotka eivät yksistään osoita, että olisi käsillä kiireellinen tilanne, jonka perusteella riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen voitaisiin myöntää.

60 Ensiksikin, kuten komissio perustellusti korostaa, mahdollisuus hakea muutosta näihin kansallisiin päätöksiin muodostaa sopivamman ja tarkoituksenmukaisemman keinon suojella kantajien etuja. Näin ollen voidaan katsoa, että se poistaa nykyiseltä hakemukselta kiireellisen luonteen (ks. tältä osin em. asia Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräyksen 162 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-34/02 R, B v. komissio, määräys 25.6.2002, Kok. 2002, s. II-2803, 93 kohta).

61 Toiseksi on todettava, että riidanalainen päätös antaa komissiolle mahdollisuuden lykätä kyseessä olevaa rahoitusta, jos hanketta ei noudateta ympäristön suojelun osalta (riidanalaisen päätöksen liitteessä I oleva 12 kohta). Tällaisessa tilanteessa, jossa komissiolla on mahdollisuus tai jopa velvollisuus tarkastaa, että ympäristövahinkoja ei ole aiheutunut hanketta toteutettaessa ja tarvittaessa määrätä viimeksi mainituista seuraamus pidättämällä rahoitus (riidanalaisen päätöksen liitteessä III oleva 4 kohta), on todettava, että kiireellisyys, joka voi liittyä ympäristönsuojelullisiin näkökohtiin, puuttuu (ks. tältä osin em. asia Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräyksen 183 ja 184 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

62 Lopuksi ja tämän lisäksi on syytä epäillä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen tarpeellisuutta sikäli kuin kantajat eivät ole osoittaneet — kun otetaan huomioon se seikka, että Kreikan viranomaiset olivat jo valinneet Skalistirin alueen uuden kaatopaikan perustamiseen ja että ne ovat tehneet kaikki päätökset, jotka mahdollistavat hankkeen toteuttamisen aloittamisen, kuten myös kantajat myöntävät —, että tämän rahoituspäätöksen — joka on yhteisrahoitusta koskeva päätös — täytäntöönpanon lykkääminen ehdottomasti muuttaisi nykyistä tilannetta konkreettisella tavalla ja estäisi väitetyn vahingon aiheutumisen niille (ks. tältä osin em. asia European Dynamics v. komissio, määräyksen 66, 69 ja 70 kohta).

63 Näissä olosuhteissa on todettava, että asiakirja-aineiston perusteella ei voida osoittaa oikeudelliselta kannalta riittävällä tavalla, että kantajille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, mikäli haettuja välitoimia ei myönnetä.

64 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole osoittaneet, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyisi. Näin ollen välitoimia koskeva hakemus on hylättävä, ilman että olisi tarpeen ottaa kantaa sen tutkittavaksi ottamiseen tai arvioida, täyttyvätkö muut välitoimen myöntämisen edellytykset.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 23 päivänä toukokuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti